

waar is het goed voor? Waarom ben ik er ooit aan begonnen?
en waarom ben ik hier terug naartoe gekomen? - in de eerste plaats-
wow, 't stuk is al begonnen.

waarom ben ik ooit vertrokken?
en waarom ben ik nu al hier terug gekomen?
(n)ooit.

hallo, hey, ik ben er niet zo zeker van...

van mijn woorden, maar ik denk
dat het, zo zou moeten zijn,
de volgende zouden moeten zijn:

't is nu al begonnen,
om (n)ooit weer te stoppen,
coming (not) home

om nooit meer te stoppen,
om ooit weer te stoppen,

let 's go!

let's go **home!**

(home = the place where I came from.

this shitty place.

the place where I belong, apparently,

but do I really belong here?)

Coming (not) home.

dr. beat and me.

*dr. beat: I can hear everything you say.
anything*

*so,... **talk** to me my son.*

SPEAK CLEAR AND LOUDLY

WHAT THE HELL

is this all about?

(what is this smell?)

me: dr. beat dr. beat dr. beat dr. beat dr. beat

dr. beat: do you seriously think, I'm impressed?

what do you mean?

To whom are you addressing this bull shit, anyway?

not to me, I suppose?

me: dr. BEAT dr. BEAT dr. BEAT

dr. BEAT dr. BEAT dr. BEAT

luister ik zal u iets vertellen

u moet goed luisteren

ik zal het aan niemand vertellen,

het zit namelijk zo

(tegen zichzelf, in gedachten)

ik zie alleen mensen, - mezelf, en mensen, - mezelf,

blijf ik zien, zwarte gestalten,

-mezelf,

ik voel een krop in m'n keel,

- DAT BEN IK.

telkens als ik slik, -mezelf ik,

hoor ik mezelf bezig,

daar is het weer begonnen, zwarte demonen,

alles zou anders kunnen zijn, zonder ik.

niet zoals zij, zou ik willen zijn,

dan zou ik blij zijn, droef niet,

de mensen, - ik, worden steeds groter donkerder, donkere schaduwen,

gevaarlijker ook, onberekenbaar,

met steeds meer mezelf op een bleke muur,

mezelf komt op mij af,... met mijn benen, voeten

nader ik mijzelf tot ik bijna niet meer kan.

-ademhalen -

mijn voeten, ze stampen, schoppen, rennen mij na, mijn benen,

ik stamp, schop, ren me na,

deze materie weegt zwaar,

ik ben er bijna , denk ik

maar dan komen zonder één spoor... van...

ze zullen me altijd wel vinden,...

dat ik vergeten ben, te doen,

of vergeten ben, in te nemen,

of gewoon vergeten ben, te doen,
of gewoon omdat ik het ben,
of gewoon vergeten ben, dat ik het ben,
of gewoon vergeten ben, gewoon tout court mezelf,
of gewoon vergeten ben, tout court,
of gewoon vergeten ben,
dat ik er nog ben.

(en dan plots tot dr. beat)
DR.DEAT DR. BEAT DR.BEAT!
, die was ik vergeten... ze bouwen overal termietenheuvels!
(ze ontwijken elkaar rakelings, bijna een botsing)

dr.beat: (in zichzelf) ik ga niks zeggen tegen die gast, gewoon
doen, die meesmuil.
(maakt een beatbox geluid, - rythme, in z'n handen, fluisterend,
behoorlijk opzwepend.)
(verlegen haast)
ik ga hem observeren, dat is alles.
wat ik nu ga doen!
(maakt verder rythme, veel te stil)
ik ga niks zeggen.
ik ga niks voordoen.
ik ben hier niet, u ziet mij nooit,
hij ziet mij niet,
u hoort alleen dat rythme,.
u hoort zelfs niet dat rythme.
(maakt very slow beat rythme.
very very slow and low)

misschien moet gesprongen worden in de kaken van het monster,
- wel beter uitgelegd worden:
springen in de muil van het monster,
ZODAT het u opvreet,
of in een termietenheuvel gaan wonen?

me: ik zit opgesloten in een doos,
't is er donker ,
maar er flikkeren weeral allerlei lichtjes,

*er brandt licht,
er is licht, rood licht, droom licht,
dat is een droom van dingen*

- iets achtervolgt me,

die ik goed ken: 'me, myself and I' (citaat van)

hé, dokter BEAT, waarom luistert u niet wel?

dr. BEAT, ik heb u nodig,

wat moet ik doen, moet ik in zo'n termietenheuvel gaan wonen?

(ze ontwijken elkaar

op alle mogelijke manieren)

(hij kijkt ten eerste de andere kant op)

ZE ONTWIJKEN ELKAAR.

dr. beat?

hé, dr. beat?

(maar het blijft onwezenlijk stil)

(dr. beat is er niet meer.)

dr. beat

dr. beat is er niet

dr. beat is er niet?

dr. beat?

hey, dr. ?

stem van dr. beat: you `re not

alone my friend, you just

think that you `re alone - always.

you just think... that you're

alone, but not alone at all, look around you,

where are you now?

there are others like you.

me: (draait zich geschrokken om,

richting waar de stem vandaan komt.)

(en daar is dr. beat terug,

met een brede rode glimlach

stapt hij langzaam op die man af.)

maar hij wandelt hem straal
voorbij, gewoon voorbij, en
verdwijnt in de
tegenovergestelde richting
waar hij vandaan kwam.)

me: dr. beat?

stem van dr. beat: you've got a problem,
and that problem is not dr. beat.

isn't it?

where is dr. beat? and where are you gonna live anyway?

(en we horen terug een zachte beat, die dr. beat met z'n tong en
kaken maakt. en die beat wordt heel in de verte overgenomen door een
digitale beat, ietsje harder dan de beat die dr. beat met z'n kaken
maakt.)

(me staat daar alleen;

kijkt voor zich uit, onbewegelijk,

maakt *af en toe*

een beweging,

krampachtig, spastisch

lijkt het haast alsof hij *aan*

het dansen *is* op de

ritmes van de elektronische beat.)

(en 'me' neuriet, dreunt hardop, - als om zich staande te houden.)

me: dr.beat is er niet

dr. beat is er niet

dr.beat is er niet

dr.beat is er niet

dr. beat is er niet

dr.beat is er niet

dr.beat: just look around,

my friend, and you

will hear,... see hear,

notice in front of

before you

that I'm here right before you,

and there's space enough for you,...

that I'm here in you...

(hij tikt een ritme)

(me draait zich om en kijkt geschrokken rond. hij ziet iets schitteren in volstrekte duisternis, of is dat louter zinsbegoocheling)

me: kleine lichtjes zijn het, sterren in jouw ogen die *hij* ziet?
ik zie?

ik sluit m'n ogen.

hij sluit z'n ogen!

(stilte)

hij sluit z'n ogen niet, hij doet ze weer open,

en ik schreeuw keihard,

en hij schreeuwt keihard:

maar ze willen dat ik in een termietenheuvel ga wonen!

MR. beat! Waarom ben je er niet!

(dan wordt het pas echt stil.

mr.beat komt tevoorschijn,

voorzichtig en vraagt

voorzichtig)

(danst)

mr.beat: ja? yeah? yeah? yeah? go go go!

me: mr beat mr beat mr beat

mr beat mr beat mr beat

mr beat mr beat mr beat (dr.beat danst met z'n voeten zwaar op het

mr beat mr beat mr beat

podium)

mr beat mr beat mr beat?

mr.beat: *hold your horses* horses

or better: don't hold your horses

go live in your fucking...

me: mr beat mr beat mr beat?

mr beat mr beat mr beat?

mr beat mr beat mr beat?

waarom ben ik er niet?

mr.beat: oké, ik ga het zeer simpel stellen, als jij zo doet,... ben ik hier weg, echt weg, naar de andere kant verder weg dan de verste

termietenheuvel. als jij zo verder doet, ben ik weg, oké? naar the other side, waar er geen termietenheuvels zijn,
doe zo verder
als ze nog één woord zegt, ben ik weg. je ziet me nooit meer terug, in de grond verankerd, to the other side, that's where I go!

(ondertussen)

me: mr. beat, waarom ben ik je er niet? (maal 6)

waar moet ik wonen

mr beat, waarom ben ik je er niet? (maal 6)

dr. beat, wat is er?
waarom doe je zo raar?

(dr.beat zingt)

me: dr.beat, geef mij een melodie!
de beat (stilte)
geen beat...

geef mij een melodie, lelijk
een dreun, geen dreun, lelijk
een toon, geen toon, lelijk
dan toch een deun, of geen deun, lelijk
geef mij iets een geen beat, een beat, of geen beat, no beating

zeg me waar ik moet *gaan* wonen?

dr. beat: ik kan je geen deun geven, luister, jongen, en ook geen beat,

jij zegt: `maar geef me dan toch iets,
iets, een beat,

- raak het aan,
als is het maar iets.
een beat, iets klein, of groot,
om aan te raken,
geef het me, jouw beat
toe... toe maar

ik heb geen sound, of goeie raad, niets...
geef me iets om aan te denken,
om over na te denken op te wachten,
naar te verlangen,
hopen ook,'

en ik zeg, 'ik geef je niets'

dr. beat says no!

says no. says fucking no! you bastard!

you 're not my son!

or what do you think?

me: dokter, luister, er zijn momenten dat ik me heel goed voel, er
zijn andere momenten dat ik me heel slecht voel.

wat moet ik daarmee doen?

WAAR MOET IK GODVERDOMME NAARTOE? WONEN!

dr. beat: ik zal je broek aftrekken,

ik zou dat kunnen doen,

denk je dat het iets zou uithalen? denk je dat ik niet durf?

is het dan goed?

me: doe maar,

dr. beat: en waarom ik dat doe, zal je dan zo wel voelen,

voelen *wat ik bedoel*,

(hij verdwijnt in één klap, weer in één keer, meteen)

me: geef me een *dreun*, geef me dan maar, oké maar,... ook goed.

trek m'n broek dan maar af voor goed.

dr. beat: (roept van ergens ver weg)

dat doe ik niet

me: dan voel ik me een pasgeboren baby, een hoer,

me: ik wil proberen aan essentiële dingen te doen,

of aan iets te denken, waardoor ik me beter voel,

- waardoor mijn hersen oververhit voelen.

dr. beat: (roept van ergens ver weg)

WAAR MOET IK WONEN?

doe dat vooral niet.

(en dan heel stil) jongen,

laat dat toch.

me: wat moet ik dan doen? zeg het mij nu.

dr beat: jongen toch, er is maar 1 remedie,...

jongen.

maar die moet je zelf vinden (en dan nog stiller)

en dat lukt je toch nooit, *jongen toch,*

je kan nergens heen.

me: jamaar, ik weet wel, ik ben bang dat 't te snel gaat, te traag, dat ik stappen over sla, dat ik in mijn enthousiasme dingen doe, die ik anders nooit zou doen, *ben ik dat dan? nog? wel of niet?*

Brengt mij dat ergens naartoe?

(dr. beat slaat, trommelt en klopt op pot met stokken, lepels, alles wat hard genoeg is.)

ik had nooit gedacht dat ik dit zou durven zeggen, denken, doen, -
- mij riskeren,

ik had nooit gedacht dat ik zo ver zou durven gaan,

mijn mond nog open zou durven, na alles wat er gebeurd is? er is wel nog niets gebeurd, maar ik heb het gevoel dat er al veel gebeurd is. kan me niet schelen, hoewel

pijn of zeer, - of zweet, dat het doet,

maar ik duw die woorden uit mijn kont,

uit mijn strot!

terug van waar ze komen.

WAAR MOET IK NU NAARTOE?

(dr. beat slaat nog wat harder, en begint te neuriën, dat neuriën houdt nooit meer op. dr. beat kan zelfs praten, terwijl hij neuriet, van overal klinken honderden stemmen.)

(zo klinkt zijn stem,

als een stem van honderd stemmen.

- engelen gezang?

BAZUINEN schallen)

me: ik kan mijn mond niet meer openen   ze gaat vanzelf open,

toe houden, - het komt er vanzelf uit:

ik heb vier tongen

WAT NU VOLGT ZIJN GEDACHTEN

MIJN GEDACHTEN, MIJN GEDACHTEN, HET ZIJN ZE!

WAAR MOET IK NAARTOE, VOR DE HONDERSTE KEER

(dr. beat gaat zwetend pompend, steunend verder, in mijn gedachten, maar zijn muziek is vederlicht geworden.)

't is geen muziek, 't is net iets anders geworden.

zelf zweet hij nu ook niet meer,

maar lijkt is iemand anders geworden.

hij is een vogel geworden.

hij ziet een pen en inkt liggen, twijfelt geen seconde,

dr. beat zet zich een tatoeage

- dat doet hij met een pen en Oost-Indische inkt?

hij begint met een tekening van een Oost-Indisch aandoende varkenvogel,

het is het meest elegante vogelvarken dat ik in mijn leven heb gezien,

als vogelvarkens zo zijn,

zou ik ook een vogelvarken willen zijn! misschien zijn vogelvarkens wel zo, dus wil ik een vogelvarken zijn, roze en roze en roze!

- het bloed drupt over de rand -

eindeloos valt het naar beneden.

(op de achtergrond horen we de stem van de vogel of dr. beat hees roepen)

vogel of dr. beat: dr. beat is er niet!

dr. beat is er niet!

dr. beat is er niet!

UITLEG VAN DE SCHRIJVER:

dr. beat is geen tovenaer meer, hij was meer een sjamaan, maar nu niet meer, ik weet niet wat hij van me wil, wel wat hij doormaakt, ik weet niet wat ik van hem moet zeggen, dat hij een goed mens wordt - als goede mensen bestaan, dan zou hij er één moeten zijn, en ik nog één.

hij raakt z'n krachten kwijt, z'n krachten, welke krachten? wat zijn dat voor krachten? is dat iets wat er toe doet?

als ik brood zou bakken, zal ik voor jou, voor mij, dat voor hen doen, ik zal het brood bakken, zoals jij het wil, zoals het zal moeten.

vogel of dr. beat:_(hij loopt maar wat verdwaald achteraan, 't eerste dat je zou denken: dat is een charlatan, clochard, is dat dezelfde man die aan 't begin van het stuk zoveel indruk maakte. om te doen wat?)

vogel of dr. beat:_hoe ver kan ik gaan?

moet je 'ns wat weten?

me: ik vind het leuk om helemaal helemaal tot op het bot helemaal door te gaan, mijn kop gevuld wordt, met helemaal niets, ieder vezel, tot ieder draadje, gevuld raakt, - ik weet godverdomme niet eens waar ik moet gaan wonen, en ik je aanraak, niet ik maar waarvan ik maar niet gevuld raak.

het land lijkt me zo leeg, en koud. wel groen, dat wel, groen, maar 't groen is al oud, veel te donker, herfst, zomer lente, komt eraan, alles mouille, NAT, en de wind voel je door je kleren heen, alle sis koud en nat, ziet er zo koud en nat uit, zo verwaaid, en hard, en ik zit hier nog door het raam te kijken, te staren, naar de regendruppels op het glas, - en die ketsen af.

dr. beat: ze zijn aan het bouwen, terwijl ze zeiden dat ze niet ouden bouwen. wat zijn ze aan het bouwen, ik zie betonnen staken, overal, heel wat, die rechtop staan, als mannelijke geslachten, de grond uitsteken, en massa's tonnen grind en cement, kiezelstenen, stof.

ze leggen een slagader aan, een betonbaan, een verkeersader, vleesader heet dat dan, voor jouw bleke *bloedlichaam*, zo meteen ben je in TRANSIT, al lang niet meer,... van jou, van mij, vrij.

me: golfbanen?

dr.beat: j'zus, nog een zachte termietenheuvel, een gebouw en gebouwd: een rotte tempel van glanzend beton

een hoerenhol.

me: wacht!

dr.beat: er is geen landschap meer, - waar geen van dat soort
betonblokken staan,

ik zie alleen scheve kromme bleke, geen rechtopstaande,
misvormde barakken.

me: dit is 'n misverstand?

dr.beat: mijn hoofd raakt vol
stilaan helemaal vol,

en dan zal een traan vloeien,
alles vertalen, duidelijk maken,

met haar nieuw vocht de hoop doen vervagen.

dr. beat (wordt terug een vogel)

en we rijden 'n station binnen, waar alles verlicht wordt door een
nieuw soort lampen, met een nieuw soort treinen,

voor een nieuw soort mensen,

met een nieuw soort breinen

- er zijn vooral veel schoolkinderen.

of nee, dat zijn geen schoolkinderen meer,
dat zijn grote mensen.

(als een mastodont

staat jouw naam gegrift

op die trein, die net binnen rijdt.)

is er een uitweg?

nee, er is geen uitweg?

is er geen enkele uitweg?

nee, er is geen uitweg?

geen uitweg?

geen enkele uitweg!

geen echte uitweg.

er is nooit een uitweg geweest,

was

er zal nooit een uitweg zijn

voor jou niet, en voor mij niet?

voor mij niet? wat heb ik dan misdaan

er is geen uitweg meer. Basta!

me: ik hoor meerdere stemmen tegelijk
in mijn hoofd, en mijn hoofd wordt rood.

DE VOGEL: (dr. beat is nu volledig een vogel geworden)
(staat heel hoog op een bergtop,
op het punt naar beneden te vallen,
in een duikvlucht te pletter?)

VOGEL: tsjirp! (nee, geen tsjirp, *dat is iets uit een vorig stuk*)

de vogel zwijgt
en staat daar rank.
de vogel heeft een scherpe bek,
het is een arend,
met een witte kop,
én visarend,
maar vanop deze hoogte kan hij
enkel te pletter vallen.

- geen vis vangen-
de vogel is stil, hij beweegt amper,
z'n veren worden ver uitéén geblazen door de koude wind,
dat is z'n de enigste beweging
z'n koude kop rilt in de wind,

te koude wind speelt de arend parten, met de arend,
brengt hem haast aan het wankelen,
probeert dat, voortdurend, te voorkomen,
maar hij staat er, nog,
onvervangbaar, nog.

me: arend, met je witte kop, schone kop, volle bek,
waarom lach je niet, zo naar me,
terwijl de koude wind je huid bloot legt, en
veel te koude wind je vindt, en
- arend met je witte kop,
kijk me niet zo,
je lacht niet, je huilt alleen maar.

DE VOGEL: `zingt een lied,

*en schiet af en toe in 'n klein gemaakt lachje,
gefingeerd om me plezier te doen.*

het liedje gaat zo:

*'er is geen avond meer, maan meer, waar ik al zat,
alleen de zon zie ik nog ondergaan, opgaan,
    jou herinner ik me nog,
als vlokjes,...
't je blaast van me weg,
je waait van me weg,
bent er eigenlijk nooit geweest, dacht ik,
sneeuwvlokjes, naar omlaag, waarom volgende traag.*

over de heuvels blaast die jou ver weg.

    blaas ik

*sneeuwvlokken, zijn geheimen,
    niemand kan ze grijpen,*

*'k vind het een heel slecht ideetje, liedje,
waarom ik dat zeg, omdat
ik me ervoor schaam
dat jij zo'n liedje zingt.
kom, we gaan.*

me: termietenheuvels, ik zie
    overall termietenheuvels, en
    tegelijk zie ik ze ook niet.

weer een termietenheuvel,
nog een termietenheuvel,
daar bouwen ze nog een termietenheuvel,
- er zijn meer termietenheuvels dan nodig,

dr. beat: ik had een gesprek met u,
    en we kwamen ergens op uit,
dat herinner ik me nog,
maar wat gebeurde er daarna?

me: u gaat me toch niet vertellen,

dat u dat was die vogel,
da u hetzelfde dacht.

dr. beat: termietenheuvels, termietenheuvels,
en nog een keer termietenheuvels.

NOOT VAN DE SCHRIJVER: vertrouw je vrienden nooit,
of doe je dat juist wel, maar weet wat je doet.

dr. beat & me: dat weet je nooit!

dr. beat: heb je ooit al 'ns een zonsondergang beschreven,
dan moet je er eerst één zien,
en als je er één ziet,
probeer het te zeggen in je eigen woorden,
en als je er geen ziet,
probeer het te zeggen in je eigen woorden.

me: en als je niets ziet?

dr. beat: probeer het gewoon.

me: oké, ik zie een valkuil, de zoveelste al
waar ik niet probeer in te trappen,
naast te stappen,
waar zijn mijn termietenheuvels?

dr. beat: wil je daar wonen? oké, jongen, keer gewoon terug.
doe nou 'ns voor één keertje wat ik je zeg,

keer gewoon terug,

keer gewoon terug

alsjeblieft,

met gesloten ogen,

ja, doe je ogen toe,

wat zie je nu?

me: ik zie niets.

dr. beat: wat zie je nu?

me: ik zei je dat ik niets zie.

dr. beat: (verandert zich terug in een vogel) en nu?

me: niets.

dr. beat: doe je ogen open, en nu?

me: ik zie jou.

dr. beat: ja, dat ben ik, maar wat zie je nog?

me: (stilte) wat zou jij willen dat ik zie?

dr. beat: wat zie je nu? (maakt een beweging)

me: de vogel beweegt, - ik zie niks.

dr. beat: (maakt nog enkele bewegingen)

en wat zie je nu?

me: ik zie niets, een vliegmachine, een hele hoop machines,... een zeppelin,

een hele hoop vliegdinges door elkaar,
maar verder zie ik niets, niets, niets!

dr. beat: en wat zie je nu?

me: ik zie geen gevaar.

dr. beat: wat zie je?

me: ik zie jou, en mij die naar je kijkt.

dr. beat: ga door, zeg wat je denkt.

me: en ik zie ook... ooooh...

het is een... wapen

waarom draag jij mijn wapen?

(dr. beat beweegt heel langzaam,
met het wapen klieft hij door de lucht.)

- maar het is geen wapen, het is een hand
- mijn   jouw?   hand

dr. beat:

- sound- (hij laat iets horen)

what do you like about this sound?

and this sound   what about this sound
do you like this sound

which of these two sounds, do you prefer?
do you like the most?

which sound? this sound is that sound?

(laat ze nogmaals horen, maar nu met veel machtsvertoon, maar nu achterstevoren.)

me: 't is toch wel erg, wat er hier aan 't gebeuren is, 't is toch wel erg,... alles voelt zo,... alles voelt beton,... ge moet dat hier ne keer zien, vent,... dat is niet te doen, vent,... ik weet niet wat er van mij moet worden, verwacht wordt,... (het geluid klinkt door) ik heb zin om te ontploffen, alles tegelijk, eruit te gooien, in uw gezicht, zo, dat het niet anders kan dan bij u terecht te komen, en ge niet weet, waarheen ge moet kijken.

(het geluid wordt zachter)

't is gewoon, dat als ik honger heb, ik daar zo moeilijk aan kan weerstaan. er zijn dingen die ik wil hebben, die ik lekker vind, omdat ik ze lekker vind, ze zijn bij mij gaan horen passen, - passen gewoon, zoals bijvoorbeeld zoiets belachelijks als nootjes, - voor nootjes zou ik een moord doen, voor zoiets belachelijks als nootjes wil ik alles doen, (je hoort 't geluid bijna niet meer.) (hij knabbelt noten.) - alleen heel inde verte, maar er zijn andere geluiden, die hij nu ook hoort, in de verte, - die er niets mee te maken hebben, met het oude geluid, maar toch bij dat oude geluid lijken te passen, er uit zijn ontstaan, misschien, er zijn ook dingen, die niet bij mij passen, maar daar spreek ik liever niet over... er zijn dingen die gewoon niet bij mij passen, (eet nog een nootje) en er zijn dingen die ik gewoon niet kan laten, er zijn ook dingen die ik wel kan laten, er zijn ook dingen waarvoor ik me schaam, dat ik ze niet kan laten, maar daar praat ik liever niet over.

er zijn dingen die ik liever niet doe,
die ik niet kan laten,
die mij passen
die ik gewoon doe,
die ik kan laten,
niet bij mij passen,
die ik doe, omdat ik ze moet doen,
omdat ik 't zo gewoon ben,
omdat ik dat gewoon ben,
en ik doe 't gewoon,
zonder mij af te vragen,
zonder compassie,
zonder vragen.

(het geluid is er nog. 't wordt nu weer een ander geluid. iets sterker.)

(heel stil voor zich uit) heb me lief, professor.
en alsjeblieft,... zeg het aan niemand, maar heb me lief.

(het geluid is even opgehouden te...
maar klinkt daarna onverstoord door.)

weet je,...
er zijn dingen die ik gewoon moet doen,
echt waar,...
er zijn andere dingen die ik niet kan laten,
'k ben aan zoveel gewend geraakt, de laatste tijd,
veel te veel eigenlijk, 'k weet niet waarom,
ik vraag me af, of ik dat nog zou kunnen veranderen;
ZOALS HET NU IS? IK BEDOEL? KAN IK DAT VERANDEREN?

'k heb sinds verleden nacht bijvoorbeeld geen gevoel meer in m'n benen, vingers, tenen. en 'k heb de indruk als de mensen op de trein zitten of ergens anders, dat ze dan zo stil voor zich uit zitten te kijken, bidden,... - hopen dat het overgaat. alsof ze proberen eraan te ontkomen, ergens aan iets te ontkomen, ergens niet aan te denken. 'k heb geen zin meer om de krant te lezen, er staat alle dagen hetzelfde in, alleen maar bullshit. 'k heb geen zin meer om te vitten, en te kijken naar zij die wachten in de rij.
't is nooit genoeg, 't is zo genoeg, ik doe niet meer mee, niet, ik luister nooit naar de weerberichten, 'k zit gewoon een beetje stil, voilà, zo zie, 'k heb geen last van al die praatjes, weerberichten, voor de vaak, 'k heb vertrouwen in wat gaat komen, - ook al gaat het niet komen, 'k heb er toch vertrouwen in, 'k ben nieuwsgierig, ook, en nieuwsgierig ook naar wat gaat komen, 'k ga al jaren niet meer naar het theater,... of naar de opera, alleen nog voor wat goeie muziek, en zo... 'k ben de opera en het theater stilaan beu geworden - gaan haten? al die praatjes, zus en zo, - gezangen - 'k moet betalen, om te horen wat ze zingen, 'k moet betalen om te krijgen, maar ze geven niets aan mij, ze zien me niet eens zitten. 'k moet betalen om te mogen, en om in mijn handen te klappen, in hun handen te klappen, ..., (stilte) (het geluid is weg)

..., in m'n onze handen te klappen?
(stilte)

(kijkt rond zich, het blijft stil. dr. beat is weg,... **me** klapt nu als een kind in z'n/haar handen... eerst aarzelend, daarna aarzelend, en aarzelend.

KLAPT IN Z4N HANDEN.

NU KEIHARD

(vindt dat fijn.)

tot 't pijn doet en de handen gaan bloeden.
en zit helemaal alleen op 't podium,
een donkere ruimte, duister, dark!
in z'n/haar handen te klappen,
als een kind.

-vindt dat fijn, zo fijn

- niemand kan me horen.

me: en 't is stil, en 't blijft stil,

en 't duurt veel langer

dan ik wil, - laat maar komen,...

de stilte,...

duren,

laat maar duren,

want ik vind 't fijn.

(er komt een figuur tevoorschijn die door een geluidsmicrofoon spreekt, een heel oud type microfoon, zo één die in stations en aan balies wordt gebruikt om berichten om te roepen.)

MICROFOONFIGUUR: maar die zegt niks, speelt alleen maar onzin woorden. - nee, die komt niet tevoorschijn. en je kan hem niet horen, er is geen zo'n figuur. daar maken wij geen gebruik van! het is dr. beat!

wanstaltige figuur, himself, dr. beat. verborgen.

me : als ik een blauwe VOLVO truck zie, zonder oplegger, in de zon staan glimmen, in de zon, zo'n monster in de zon, denk ik alleen maar: 'wat een monster' 'en waar is de zon?'

me: (in de micro)

dit gevoel beschrijven lukt me haast niet,... 't is als een blank
maagdelijk blad, dat ik volklad. daarnet nog onbeschreven, blank,
haast, maagdelijk wit, nu zwart, donker, lang... harig, zonder
volzinnen komen we er niet, al die volzinnen hebben we nodig, maar
die zinnen die de kranten op me af vuren, en die koppen, kunnen we
niets mee! zonder al die massa informatie, zou ik doodgaan,
one-liners, in de haast volgeklad, mar het zijn er veel te veel!
voor mij! als in 't bos, rond een klein, smeulend vuurtje, wil ik
zijn.

en daar rond onze verhalen,
onze vertellingen,
onze raadsels, geheimen, plannen,
gij en ik, en nog een paar wezens,
gij en ik rond 't vuur voorwaar,
da's genoeg,
gij en ik,

dr. beat.: (nog altijd, als een wanstaltig monster)

(met raspande stem) 't gaat allemaal open en toe,
ge verplicht mij om zo te reageren,
ge spreekt zo te schoon,... zo te schoon,...
't zijn domme dingen die jij zegt, weet jij wel wat ge zegt?
(legt een nieuw geluid op,
't gekrijs van meeuwen boven een rots, een uitstekende klif boven de
zee, daaronder de diepe zee, en al die vogels daar tezamen op die
rots, schijten, vliegen, zitten, laten alles zijn zoals het is.)
(en weer een nieuw verbond, een nieuw geluid: - monotoon, 't razen
van een trein, vol mensen op weg naar hun werk, pendelaars, neukers,
verneuk het maar!)

(en nu weer dat krijsen van die leeuwen, meeuwen, harder nu, harder
dan ooit te voeren?)

(en 't razen van de trein, we zitten er midden in, tussen de mensen,
en pendelaars, we gaan moeten ook naar ons werk.)

en 't krijzen van de meeuwen
kan ik niet horen,
wordt steeds luider,
- schreeuwlelijk.

(harder. 't lijkt alsof ze mij ons aan *stukken* gaan scheuren, 't kan zo gebeuren.)

- dat is zo, maar 't gebeurt maar niet, eindeloos die suspens, en dan 't geluid van gieren die leeg karkas, een leeg kadaver verscheuren, al het vlees eraf, ook de huid eraf, ook de botten, alle bloedbanen, alle vezels trekken ze kapot, tot er niets meer overblijft.

nu 't geluid van de trein, die aankomt in het station. de stem van de omroepster of omroeper, de trein die maar niet aankomt, met bestemming zus en zo, niemand kent z'n bestemming, we horen de mensen stappen, die vervolgens terug in stappen, hun voetstappen klinken hol.

me: ze komen de stad binnen gevlogen! op gouden vleugels, - was dat maar waar! ik ben zo blij dat ik terug in deze stad kom, 't is er groot, 't is zo lang geleden, zoveel stenen hebben er herinneringen er is zoveel mogelijk, van alles veranderd.

dr. beat: (met zoet stem) er zijn hier alleen maar leuke dingen, alle foute gebouwen hebben we afgesmeten, maar luister goed, ik wil je echt iets vertellen:

me: er zijn zo van die kleine dingen waar ik enorm aan ben gaan wennen, van ben gaan houden, ik weet niet hoe het komt, ik wende eraan, bv. als ik buiten kom in de kou, of te voet, of met de bus, en ik moet met de fiets terug naar huis, dat ik dan m'n handschoenen uit m'n linker en rechter vestzak haal, en aan trek, en ze voelen zo lekker warm zacht, door m'n moeder gebreid.

dat zijn zo van die dingen, die ik niet meer kan loslaten, ik weet niet hoe het komt,

ik moet dat vooral trachten te onthouden, want ik vergeet het ook continu.

dr. beat: *veel geluid zou ik jou nu kunnen laten horen.*

zou je nu willen luisteren?

ik moet je iets (aarzelt) vertellen;

't gaat open en toe, luister goed, 't gaat open en toe,

(hij drukt op de knop, en speelt 't geluid van een transistor van alle kanten)

transistormotoren vind je in allerlei apparaten, van koelkasten tot koelkasten, maar ook koelkasten hebben dat, een transistormotor, ventilator, - zo kun je dat ook noemen, noem het hoe je wil, 't gaat open en toe,

't geluid is als van een ventilator, maar ik denk dat ze het TRANSISTOR noemen.

de mens kan niet zonder

mini-transistor

mini-monitor

mini-ventilator.

dr. beat laat nu heel veel geluiden van machines horen,

zware minder zware tractoren,

industriële machines,

- het doet pijn aan de oren,

ze te horen,

en dan als contrast het geluid van alle plattelandsdieren,

en een vogeltje dat fluit,

luister goed, 't gaat weer open en dicht,

't gaat weer open en toe...

en dan weer het machine gedreun, zonder reden,

afwisselend met al die plattelandsgeluiden,

- een groter contrast kan niet, bestaat er niet, heb ik nooit van gehoord.

en steeds sneller wisselt hij beide geluiden af,

maakt de intervallen steeds kleiner, zodat ik hoorndol word.

dr.beat: 't gaat weer open en toe.

me: er komen teveel woorden op me af!

dr. beat: 't gaat open en dicht.

en dan het geluid van de zee.

geef rustige golfslag

maar eb en vloed versnellen achter elkaar.

ik zal je wat laten horen, goed?

ik zeg je, 't gaat open en dicht, luister goed, het geluid

bijvoorbeeld van een deur die open gaat, en weer dicht gaat, en weer open gaat, en weer dicht gaat, en weer open , en dicht gaat.

(hij drukt op de knop, en het geluid speelt in een loop (herhaling), een deur die langzaam knarsend en fluitend open gaat, en dan plots dicht slaat, met een te harde klap. hij laat het geluid lopen, en de deur gewoon open)

d'r is geen geluid dat hetzelfde is, iedere keer gaat de deur op een andere manier open, de deur die open gaat bv. geeft mij een tevreden gevoel of een slecht gevoel, of gewoon geen enkel gevoel, maar als ze dicht slaat, slaat ze hard dicht, weet ik, 't is gedaan. ik kom er niet in. ik kom er niet uit!

een sirene die voorbijraast, die je precies twee keer hoort, of nooit hebt gehoord. je denkt het is de echo, maar er komt al een tweede ambulance,)- en dat is niet jouw stem, blijkbaar is er iets heel erg gebeurd in de stad, de grote stad, waar je nog nooit geweest bent, een camion , die z'n lading stopt, open en toe, met as en stof, hij laat alle rotsblokken in één keer er uit vallen, - en stofwolken komen maar, wat bouwen ze daar, een tempel?

en dan dat getoeter van iedereen, die in de rij staat, en denkt, nee, niet deze keer,... .. deze keer blijf ik niet staan, maar ze blijven staan en staan en staan.

(we horen een getoeter dat aanzwelt tot honderden autoclaxons door elkaar als wilde beesten)

(stilletjes zegt dr. beat) dat zijn geen mensen.

dr. beat: en weer open en dicht gaat.

(hij legt een heel fijn elektronisch deuntje op, dat ie zelf heeft gemaakt, maar door autoclaxons klinkt het niet, en de autoclaxons gaan maar door, en door, en door, en door, alsof er alleen maar autoclaxons bestaan, sinds lang, ze lijken nooit meer te stoppen, op te houden, verschrikkelijk is dat! en in de verte horen we het deuntje van der. beat. is dat een muziekje dat hij zelf heeft gemaakt *uitgevonden?* was hij maar met zijn poten van 't toetsenbord gebleven.

door de verschrikkelijke claxons klinkt het mooiste deuntje.

me: zoveel titels nummers , woorden,... KRANTEKOPPEN
waarom moet ik dat allemaal slikken, lezen? hopen?
..., en weer open en dicht gaat.

dr. beat: ssssssst hou je kop! nu! (hij tracht doorheen de autoclaxons z'n deuntje te horen, toch. en hij legt een nieuw geluid op.)

het is het gekraak van een toestel, lijkt het wel. transformator, misschien wel radiozender, STATION. zo'n typisch gekraak dat uit een oud transistorradiootje komt. of 't gekraak van een oude pantoffel, een vloer, een wand, - iemand die door 't plafond zakt, alsof er iemand, - dr. beat, zoekt naar een juiste frequentie om op af te stemmen.

dr. beat: we horen dat 't weer open en dicht gaat, we horen gekraak, dat over gaat in een gepiep, gesnik heel in de verte, in de verte, klacht, geen radiostem, een helder geluid, een lieve stem, dat dan terug in het grijze gekraak - noise, verdwijnt, alsof ze verdrinkt , dat kind.

hou je kop! en plots is er het helder geluid van een waterval. in de verte horen we jongeren die schreeuwerig door elkaar doen alsof ze praten, schreeuwen, hikken, en voortdurend hysterisch lachen, huilen, hyperventilerend zich zelf in de balgangstelling hikken, hijgen, met elkaar praten is dat niet, er is geen twijfel, dat dit bijna opgeschoten pubers zijn, met veel te veel te veel, en niet als de claxons maken ze lawaai, ontzettend veel, ze maken allerlei overbodige geluiden, klakken met hun tong, met hun jonge tong, ,fluiten, fluimen, door de woorden heen kan je iets horen van wat ze willen,

en dan terug het muziekje van dr. beat dat nu nog verder klinkt, zacht op komt zetten. het lijkt geen twijfel, - dit is zijn ding, hij heeft 't zelf gemaakt, question: is dr. beat een muzikant?
dr. beat: en hou je kop nu.

me: wat een verschrikking, wat een verschrikking, waarom hebben ze zoiets gebouwd? verdomme toch, 't was hier vroeger nog groen, en nu is alles hier zwart, waarom toch? (zwaar ontgoocheld)

de jongens zijn aan het praten, schreeuwen blijkbaar over geld, of zoiets. er vallen bedragen in de orde van 16 €, 50 €, of veel meer, prijzen worden met elkaar vergeleken, en niet vergeleken, en ondertussen veel gelach, gehijg, in de hoop toch maar, en hopen op te vallen, ventilerend gesprek, geadem. plots roept één van die gasten: alcoholieker! direct antwoord: ik ben geen alcoholieker.
dan: TATTOO. we horen een wat bleke meisjesstem: 'ze heeft er een eetziekte aan overgehouden, en daarom moet ze worden opgenomen. ' 'terecht.' antwoordt iemand, 'en wat nu?' zegt de ander, dan vraagt een zachte indringende stem, 'wat doe jij dan, als ge zijt klaargekomen, doet jij dan ook met uw handen..., veel gehijg, gelach,... zo? een schreeuwerig geroep, gezweet.
het wordt gewoon niet stil, met deze jongens.
'me' stopt met z'n handen z'n oren toe, maar daar is dr. beat met z'n slinkende adem, weer met een ander geluid:
stilte met alleen in de verte een heel klein beetje getsjilp, van een vogeltje dus.

- is het echte en vogeltje opname?
een mus? ...
, dat hij heeft gedaan.

me ontspant terug , of probeert toch te doen alsof hij ontspannen is? haar vleugeltje was gebroken, en hij heeft voor haar gezorgd.

(en daar komt het deuntje van dr. beat terug op zetten, onder het getsjilp door, en muziek en 't vogelgetsjilp versnelt in elkaar, lopen in elkaar over, en vormen een zachte sound -)

dr. beat: en weer open en dicht gaat.

me: 'k heb pijn aan m'n oren,

't valt mij op hoeveel pijn, ik heb aan m'n oren, hoeveel oninteressante gegevens er pijn doen aan m'n oren, woorden, men tot zich neemt, uren brengt men doorgebogen door over een blad, een krant, of magazine, - een foto met een titel en wat onderschriften... en pijn aan m'n oren, en men is weer even zoet, nooit gedacht dat 't zo een dooie boel zou zijn. en dat 't zoveel pijn zou doen aan z'n oren.

woorden = wolkenkrabbers

er staan overal gebouwen

er zijn zoveel woorden

waarom zijn er wolkenkrabbers nodig?

lange hoge lianen, rechtopstaand...

om zich aan vast te klampen

CONTAINERS, CONTAINERS, CONTAINERS

vol bouwmaterialen

OP EN AF EN OP EN AF EN OP EN AF EN OP EN AF EN OP EN AF

er zijn meer wolkenkrabbers nodig.

er zijn meer wolkenkrabbers nodig.

krab de wolken af, dan zie je de blauwe lucht!

*containers vol bouwmaterialen woorden aan en af gevoerd,
en al die bouwmaterialen...*

'k heb geen vertrouwen meer in wat ik hoor.

dr. beat,... laat nu iets horen.

(dr. beat laat nu iets horen)

het geluid van een slang, die sissend sluipt doorheen de hoge grashalmen.

een krekkel die eenzaam tsjirpt, met de slang die dichterbij komt gekropen, niet de krekkel die net op tijd weg springt, niet de slang die de krekkel toch nog weet te pakken, en hard toeslaat, niet!, uithaalt, met haar kaken, alle twee stevig, niet!, op elkaar geklemd,

en de krekkel eeuwig daartussen, - daartussen, niet!

me: weet je wat het is: later als je groot bent, heb je allerlei problemen, die je nu nog niet kunt voorzien, en dan hebben we ook nog die oortjes,... waarmee we alles kunnen horen, onze ogen en oren worden volgestopt met elektriciteit, afgestompt, volgestopt, zodat we rondom ons niet meer kunnen horen, onze zintuigen worden ons verzonnen, afgenomen, één voor één zacht en SUBTIEL.

dr. beat: en weer open en dicht gaat.

me: verleid met spel en lach, (zucht) 'k heb zin om te ontploffen, tot ontploffing te komen en alles mee te sleuren in mijn val, en dat alles neerdwarrelt daarna, -nieuw-

als sneeuw, witte wolken, grote witte vlokken,

(plots roept me heel fel)

'k wil dat ge uw ogen opendoet, allen uw ogen open doet, doe ze gewoon open, die ogen, waar zijn ze ogen anders voor, om open te doen, en zeker die van u, doe ze allemaal open, nu, doe ze open, nu, allemaal, doe uw ogen open, alsjeblief, doe ze open, doe ze open, doe het voor mij, tenminste nog één keer, dat ge ze tenminste één keer hebt open gedaan.

doe ze open!

Dr. Beat: (doorheen de micro, met zwaar geremasterde voice, vol effecten.

een toon, *zoemgeluid.*

I

s geen zoem of melodie, die je niet kan horen,
er is alleen heel veel overschot,
er is alleen gezoem,
er is geen brief of woord,
die je niet kan zien

er is geen brief, of woord
er is geen brief, of woord

*er is alleen maar gezoem, verdriet,
geen weerwoord,*

*- hier heeft men opgehouden dat te doen,
alleen maar melodie, geluid,
monotoon gezoem,
tot je verdoemd bent,
omdat je niet meer gelooft.*

*er is niets meer dat je horen kan.
alles is dood, of gewoon dood, of nog iets anders, dat er nog iets
anders komt.*

*- alles is dood-
alles is weg.*

*me: wat als alles nu,...
als alles...
als 't
niet waar was,
..., er niet is.*

*(dr. beat op de achtergrond ritmisch pulserend, open en toe, open en
toe, open en toe, toe en open, gedaan, toe.)*

*..., 't overmoedig was
om te denken
dat het kon zo zijn,
als ik dacht
als alles
achteraf alleen maar
om mij te kloten
'n leugen hel
was,
op z'n minst een
vergissing.
wat als dit het maar was,
het nu over is, voor altijd
't gedaan is, gedaan*

over is,
over...
over...
dat dit 't maar is.
dat 't nooit overvloedig was,
hebben we ons dan iets wijsgemaakt,
want al die tijd
heb ik gedacht...
, waren we in de volle overtuiging
met z'n twee,
u , dr. beat, en ik,
jij en mij,
- als twee koorddansers,
en wat, wat... wat
dr. beat, als
als dat allemaal
maar,... dr. beat, - weet u wat ik denk,
dat 't ook nooit zo was, ook niet waar was?

dr. beat: we kunnen maar proberen, iets uit te vinden (gaat opnieuw naar z'n toestellen)

... , hoe ver moet je staan van een waterval, om niet nat te worden?
..., werk met je handen, je vingers, met je lijf.

(we zien dat dr. beat heel de tijd heel veel toestellen rond zich had staan. die worden nu door 't toenemende licht zichtbaar.

wacht `k heb een idee.

me: wacht, `k heb er niets van verstaan.

ik kan het mentaal niet meer aan.

mijn hele lijf schreeuwt om meer!

mijn hele lijf schreeuwt van pijn!

mijn hele lijf wil hier niet zijn!

wat ga ik daar doen?

we leven nog altijd in de middeleeuwen.

(dr. beat nadert en grijpt me plots bij m'n enige keel, in een stevige greep houdt hij me vast. 'me' kan niets, stevig tussen z'n handen geklemd in de greep van dr. beat en alle andere.

dr. beat toont geen genade, toont nooit genade. hij klemt hem stevig vast, en er komt speeksel uit z'n mond, de mond van 'me', 'me' maakt een vreemd geluid, - sissen, dit gaat zo een tijd door, terwijl het licht steeds meer toestellen verlicht, de hele ruimte blijkt vol apparaten, toestellen, apparaten te staan met knopjes, hendels, lampjes, en alles lijkt te werken. Het geheel geeft een verouderde indruk, maar die dingen marscheren nog. 't zijn apparaten van vele jaren gelden, maar ook een paar hypermoderne, of nee, geen hypermoderne, alleen maar apparaten uit het verleden, - wat staan die daar? een muur van apparaten uit het verleden (situatie duurt heel lang) staat voor hem,

me: (sissend tussen z'n tanden door.)

- heel duur?

dr. beat: sterk volk bouwt hoge torens, maar ik niet.

me: er zijn zoveel gezichten die op elkaar lijken, ook dat van jou ken ik ergens van.

dr. beat: het zijn telkens weer dezelfde geruchten,
geruchten,

het zijn telkens weer dezelfde zielen,
pijnen,

die geboren worden, of vergaan,...

het zijn telkens weer dezelfde smoelen, smoezen,

- en op die van jou ga ik slaan,

als je mij niet zegt, je naam!

als je niet zo ophoudt zo te gebaren

en te doen alsof ik niet besta.

me: (kreunt)

dr. beat: laat 't open gaan,

of toe

me: waarom houden veel van mijn helden 't maar zo lang uit?

ik ruik heel veel slechte dingen,

lippenstift, nagellak en deo's in grote masse.

(huilend)

een oud vrouwtje zit naast me,

en doet haar make-up,
de hele ruimte stinkt
naar haar dinges,

- ik ben op de vlucht voor geuren,
maar ook voor geluiden, voor alles wat er is.
dr. beat! je moet gewoon, alles heel snel in één keer laten horen, en
dan is het gedaan.

dr. beat! maak er een einde aan!

Doek, nu!

mijn stem houdt 't gewon niet lang meer vol,
'k heb haar overschreeuwd,
kapot geschreeuwd,
kapot gemaakt,
bewust kapot gemaakt,
't geluid was zo mooi,
'k heb dat bewust gedaan,
want 't geluid was mooi,
'k vond het mooi,
en 'k dacht dat gij dat ook zo vond.
kijk me tenminste aan, als ik tegen u spreek,
'k heb het voor jou gedaan.

(schreeuwt)

dr. beat zet er een beat onder.

(huilt)

dr. beat zet er een beat onder.

(snikt)

dr. beat zet er een beat onder

(maakt terug dat sissend geluid)

dr. beat zet er geluid onder.

dr. beat fluistert, als een bezetene:

als ge met een bepaalde hand de snaren aanraakt,
dan maakt 't niet uit, wat ge doet, laat die hand maar...

me: waanzin?

welk type stapt daar uit de deur?

is dat die kale vent?

die me overal volgt, dr. beat?

..., waanzin.

het doet overal pijn, beat!

dr. beat: er is vooruitgang, nee, er is geen vooruitgang.

ik weet niet wat ik zeg.

(voegt er mysterieus aan toe)

er is iets aan de gang, maar wat?

't is de dood die achter je aan zit, - mij

..., voor je, achter je, alles gaat voorbij,

alles wat voorbij is, is zomaar voorbij gegaan,

- heb je daar 'ns bij stil gestaan?

alles wat niet meer kan, komt, - kan

en jij gegrepen tussen die kaken.

de dood ligt niet alleen voor je *ons me*, maar ook achter je,

de dood ligt ook achter je *ons me*, maar ook hier!

me: ik had geen vermoeden, ... beat!

dr. beat: dan is er toch iets gebeurd, afgerond.

je bent er altijd niet geweest,

en je bent er altijd niet geweest,

daartussen speelt zich jouw nu af.

heel kort.

altijd was je er niet,

en altijd zal je er niet zijn,

- daartussen speelt het zich af,

jouw nu,

jouw leven,

heel even maar,

't is haast de moeite niet waard om naar te kijken,

maar toch hecht jij er het allergrootste belang aan, dat je bereid

bent, er alles voor op te offeren,

- zonder nadenken,

ervoor en erna,

als jij maar kan bestaan,

als jij maar nu kan bestaan,

als jij alleen maar kan bestaan,

...

maar je hebt nooit bestaan,

getoetst of dat wel zo was,

en je zal nooit hebben bestaan,

je was er eventjes, maar,
- dat is waar,
maar is dat nu echt zo belangrijk?
- Bestaan -
je bent er beter aan toe dan ooit,
je bent er, je bent er, je bent er niet,
maar wat wil je daar mee doen,...?
maar wie zegt dat jij dat bent, die er is of niet,
misschien ben jij er wel helemaal niet, of wel een gevolg van al het
andere, dat ervoor was, kwam, en erna,
voel je dat grote gevaar, gevaar?
voel je dat kleine gevaar?
voel je je klein tegenover dat immense gevaar, dat op jou afstormt,
niemandsland
voel jij dat
iets groter dan...
iets groots kan toch niet bestaan
kijk 'ns naar de maan,
of wat daar tussen zit,
iets meer dan jij,
wel dat ben jij ook
die maan, en die sterren daar
en al die stront daar rond,

me: ..., de dag sterft achter mij
en de nacht,... was ook voor jou mij, jou en mij, maar nu niet meer, -
dat is onmogelijk geworden. 'life is hard, and so am I'

dr. beat: (maakt z'n greep lossen) ik moet je wat zeggen,...
ik geef toe,...
er is geen reden om bezorgd te zijn, of zo, maar toch...
nee, serieus, ik... echt...
maar ik moet je wat zeggen,
eigenlijk al een hele tijd,... maar ik verstikte het gewoon.
het ligt al een hele tijd achter me,
het ligt er al een hele tijd,
m'n hart, te rusten als een zware last.
toen ik je daarnet zo zag, daar
dacht ik,

binnekomen, daar verloren staan,
daar zo verloren staan,
dacht ik meteen: 'ach, wat!'
het toeval wil dat ik jou al wat langer ken dan jij mij.
het toeval,... - of wat?
ik ha geen zin om het je te laten uitschijnen, doen...
vertellen, omdat ik bang was dat jij,... ze zeggen,...
ach, je weet wel, nee... dat jij zou... ontploffen.
me: beat!
sr. beat: tot ontploffing komen, exploderen,
alles aan stukken rijten, nu meteen als dat kan.
dr. beat: ik ben dr. beat niet.
ik leef alleen maar in jouw hoofd,
en ook nog ergens anders,
lagen,... aan lagere wal, daaronder nog,...
omdat...

me: dr. beat!

dr. beat: het is niet omdat jij me ziet,
ik wanhoop,
ik heb een sterke maag, maar zoveel rotzooi verdraag ik zelfs niet,
ik leer m'n lichaam steeds beter kennen, zeggen ze dan.
dat is een hele sensatie op zich,
- je lichaam leren kennen, maar je ziel?

en ik verzeker je, ik ben dr. beat niet!
zeg het nog een keer,
ik ben de beat in jouw hoofd alleen maar.

me: beat!

dr. beat: ik ben dr. beat niet,
- maar een hel andere.
'k voel me ellendig, en ook niet,
ik ben dr. beat niet, maar een ander, hoor je me?
ik ben dr. beat niet,

me: beat.

dr. beat: ik ben dr.? beat niet,
en ook geen andere, man of vrouw,
dr. beat is dr. beat niet,
maar ik ben hem niet,
mijn leven speelt zich tussen deze muren geuren af:
rood, geel en blauw
rood voor waterschade, blauw...
blauw,... blauw,... blauw,...
me: beat?
dr. beat: ach, laat ook maar...
laat maar,...
me: beat!
(dr. beat schreeuwt tegen zichzelf: laat ook maar!)

dr. beat: (wat machteloos)
(met een heel fijn stemmetje)
ik ben... dr. beat niet.

me: beat!

dr. beat: dr. beat, ja, nee, maar ik ben hem ook
ik ben hem niet niet, oke?
ik ken dr. beat niet,
beat zit in jouw hoofd, hart hart
lijf,... hart,...
die pompende beat...
die beat, - dat ben ik niet
- dat ben jij
- die heb jij
die kracht... van jou
- dat hart ook
dat is beat, jij,
dat is kracht
jij bent het, POWER, dat ben je zelf, dat je het zelf bent,
dat ben jij, jij,
zeg, wat wil je doen, jij doet het, dr. beat,
zeg jij het, dr. beat.
me: ik ben dr. beat niet!

dr. beat: beat! beat! dr. beat!
me: beat! dr. beat! beat me! (dr. beat wil hem te lijf gaan)
dr. beat, oh no, don't beat me!
bent no more, dr. beat!
dr. beat!, beat me more,
    than you can do...
beat me, dr. beat
beat me, dr. beat
beat me, dr. beat
beat me, dr. beat

(toen ik jou daarnet zag, dacht ik dat je volkomen imbeciel was, dr. beat, maar nee, jij bent niet imbeciel, je bent gewoon een heel klein beetje dwaas en dom, dr. beat!)

me: beat!
dr.beat: me!
me: beat!
dr.beat: me!
me: beat!
dr.beat: me!
me: beat!
    (this continues endlessly)

dr. beat: dr. beat is niet dood,
dr. beat, wat je nu hort,
dat ben jij zelf, niet wel ook.

(hij legt het geluid van een lege transistorradio op, die alleen maar ruis uitzendt, dat zich vermengt met het monotoon gedreun van hun stemmen: beat! me!
beat! me!
beat! me!
    this continuous
                    endlessly)

(het gekraak van de radio wordt sterker)

dr. beat: dr. beat, de dood ligt nu achter je me,
m'n kindertijd , wat daarvan over is, en daarmee alles wat je was,
dood gegaan,
ne ben je een oude man, oud paard, die zich bijna niet meer
herinneren kan: m'n sterke lijf, wilde gedachte, 't is allemaal,
vergleden, verleden,
't zijn al die dagen, die zijn vergelden,
die ik heb doorkruist,
op 't blad zwart gemaakt als teken, van hun eindigheid, dat ik niet
meer weet hoe d'r weer te geraken, - als ik dat zou willen,
ik herinner me nog vaag iets van m'n lijf, dat sterk en jong was,
hoe en wat en zo,
je geest die goed was, waar is die nu?
wie m'n vrienden zijn, - dat weet ik allemaal niet meer,
maar dat is allemaal zever...

- ach, waar treur ik om, voorbij,
dit is allemaal niet waar:
dit leven,...
..., geboren,
dood gaan,
een vriend van me woont in China, wat doet hij daar?
ik woon hier nu in deze dode en koude stad,
en niet in China, waar 't alle dagen warm is,
en jij zijt naar mij gekomen,
waarom?

- *ik ben alleen maar een oude man, behoor dood te gaan,*
zoals jij ook ooit zult doen,
dood gaan gebeurt alle dagen,
ook voor mij,
en ook al is 't die laatste keer die 't meeste pijn doet, bang
maakt,
die er voorgoed een einde aan maakt,
en aan alle volgende keren,
die een einde maakt aan alle vorige keren,
ik smee je, nog maar één keer,... want ik ben het beu altijd opnieuw
afscheid te moeten nemen,

(houdt op met muziek)

(het geruis van de transistorradio's valt stil, die spelen stil.
't wordt onwezenlijk stil.
er is zelfs geen jongen of meisje meer die om dr. beat komt roepen.)

dr. beat: dr. beat, moet ik u nog wat vragen, meer uitleeg geven?

(stilte) deze keer kan ik niet terug.

me: ik heb u tel. nummer niet nooit gehad.

dr. beat, jawel, dr. beat, ik heb het u in het begin van deze
zitting gegeven.

kijkt u maar daar in dat zakje.

(wijst naar een zakje in de kleren van 'me')

daar zit het, ja

(maar het zit er niet)

me: ..., en nu? het zit er niet in.

(dr. beat kijkt gegeneerd weg. er flitst iets door z'n hoofd. Zou
hij het nu al doen?)

dr. beat: dr. beat, het zit er wel in.

(dr. beat haalt een pistool tevoorschijn, en zet dat meteen tegen
z'n eigen hoofd.)

dit is niet voor , nu

(en hij lost een schot, niet in de lucht, de kogel gaat dwars door
z'n kop. een koepel valt naar beneden in 't overvolle atelier, die
kant eruit, aan de andere kant van z'n ronde kop, en hij wil nog een
schot lossen, nu op z'n geluidsinstallatie. er is nu een gaatje in
z'n ronde kop.)

me: (roept) nee!

(maar dr. beat lost nog een schot, en schiet me neer, schiet
zichzelf neer, daarna nog een schot, en tot alles uit elkaar valt,
schiet zichzelf neer, - dit gaat eindeloos door, en 'me' daarna
terug verdwaasd opstaat, ziet dat er nu iets veranderd is,
lijkbleek, trillen op z'n eigen benen. de schoten hebben een
ritmisch karakter gekregen, lossen elkaar af,... in duidelijk
geritmeerde intervallen.)

me: van waar komen die schoten?

(en het ritme van de schoten wordt aangevuld door het vallen van
ijzeren metaal, zware stukken, kraken van alles wat hel was, af en

toe een kleine explosie, van apparatuur die nog elektrisch verbonden was..., een operette van grove klanken, geluiden, om doof van te worden.

me: zelfs als ik het niet ben,...

en zelfs al is het pistool van dr. beat leeggeschoten, ik heb het pistool, en het blijft doorgaan met het opzweepend ritme van stappen, en klappen, voetstappen, plotse uithalen, getik, hij slaat op de apparaten, hij slaat ze aan diggelen... glasscherven spatten op de grond, en zelfs wanneer alles kapot blijkt te gaan, gaat dr. beat, of wie deze man beweert te zijn, verder met z'n opzweepende dans, gekraak, ritmen, infernaal ritme, - dodendans? dans van de dood, van de dood, afscheidsdans, laatste dans, croisette,... DOOD GAAN.

blijft u beweren dat u dr. beat niet bent?

(hoe meer hij danst, hoe lichter z'n dans lijkt te worden, dit lijkt lichter te worden, onzichtbaar-, het getrippel van de ballerina's in de opera, dat is zweven, niet bestaan, tussen balustrades, en voorgenoemd balkon, 't is hoog boven de stad.)

dr. beat: daar hangt een pak sneeuw in de lucht,... het zal eruit vallen, en het wordt donker,... haast je! straks geraak je niet meer thuis. het is koud buiten,...

zegt een moeder tegen haar man:

ik laat mijn zoon altijd met 1ste klas reizen, maar zelfs al reist hij met 1ste klas, aan het genie van je medereizigers ontkom je niet,... ik kan hem niet loslaten,... hij ziet mij zo graag, en ik zie hem zo graag. zegt de man: en toch zal hij op een dag in 2de klasse moeten rijden!!

keer jij nu ook terug naar huis, 't is donker vlug, en de nacht komt eraan, vlug...

me: je houdt iets voor me verborgen,

in alles wat je zegt, zit het vol tegenstrijdigheden. je houdt me iets verborgen. zeg me wat!

dr. beat: het is de klank van een vieze vuile koude lucht, die oude vent, die contant niets kort achter mekaar, op zo'n aanstootgevende manier dat je gewoon niet rustig kunt blijven zitten, maar nog alleen weg wil, - naar buiten! naar buiten! desnoods met je kop door het raam, de kou in, maar weg van die vent met z'n extreme manieren. hij is ziek, jij niet, maar hij gaat jou ziek maken met z'n bacteriën, virussen, in dat oud lijf, waarom niest hij voor de hele wagon? kan hij dat niet ergens anders doen? z'n vrouw, een oud wijf, zit te lachen, ze lacht om alles wat die man doet, al is het een scheet laten. alsof al dat gerochel, gesnotter, en kwijl de schoonste muziek is, die ze van haar leven gehoord heeft. het is verschrikkelijk! wat nu gebeurt. - en dan zit je eens in 1ste klasse. - was ik maar in de gang blijven staan. hoe lang blijft het stil, maak je uit de voeten, voor die ouwe vetzak weer losbarst, hij blijft maar zitten, jij moet weg gaan!

en daar het politielint, dat ons voor eeuwig verbindt, zie je het spannen tussen de lantaarnpalen, dezelfde misdaad, daar ligt het glas. je moet hier weg, er klinkt ver weg een gebrekkig engels, saxofoon, die erin slaagt om iedere klank dissonant te laten klinken, slechts af en toe hoor je een volle noot, de saxofoon is zwaar versterkt, en alles wat ze speelt klinkt zwaar, distortion, overdrive... het is verschrikkelijk om te horen ergens in de verte,...

ik zie aan z'n oren dat ie binnenkort gaat doof worden, sterven is de volgende stap, ze zijn teveel naar achteren ingeplant, ik vlucht voor hun bacillen billen, pillen, die ze zomaar rond gooien, zonder dat ze er iets aan kunnen doen.

ik vlucht voor hun strategieën, onmacht, hun interne logica, die alleen uit haat bestaat, hun doofpotoperaties, slecht uitgevoerd, hun begrafenissen, die overdreven zijn, je had gelijk, van dat ras komt niets goed, *zei ik tegen m'n vader: ze leggen wegen aan, en veranderen zichzelf in wagens, stap voor stap het landschap in een kale betonnen vlakke, waar metaal, beton en glas regeren, in plaats van vloed, van wind, eb, regen en modder, heel veel modder dingetjes, zonnestrallen worden opgevangen door fotovoltaische cellen, ze richten bloedbaden aan, in de naam van..., ze voelen wel mededogen, maar hechten geen belang aan dat gevoel, weten niet wat er mee te*

doen, een wezen voor wie ieder gevoel primitief aanvoelt, en die zich laat kennen door de rede, is geen wezen in mijn ogen, maar een berekening, een melaatse, - alle leven valt van hem af, maar half echt, een lij-er aan steeds dezelfde de ergste ziekte: doodgaan, eigenwaan. vooruitgang houdt ons in bedwang.

dus ik zeg je, wees flink nu, keer terug naar waar je vandaan komt, vlucht hier weg, - huis?, maar blijf hier niet, dr. beat!

(dr. beat gaat door het dak)

me: ik ben dr. beat niet.

ik was gekomen om...

dr. beat: ik weet het , jong,...

me: ik heb zin om te ontploffen nu,

ik heb geen zin meer in stilstand, nu.

(muziek: 'wij dansen en zingen' van Gorki, na een tijdje, en tegelijkertijd 'silence in the human heart, i want to trip inside your head, spend the day there, and hear the things you haven't said, and see what you might see... silence and the human heart, there is no limit,... van U2, nu eens het ene liedje op de voorgrond dan het andere,...

'... there 's no failure here sweet heart, just when you quit')

ik wil proberen om zachtjes een stapje te zetten,... in jouw goede richting,

dr. beat: er is geen hoop meer, jongen,

het is te laat nu,...

maak dat je wegkomt, jongen,...

ga nu...

ga nu maar door, jongen.

uitzichtloos wit.

ga jij nu maar,...

ik zit hier maar,...

en de tijd lijkt niet nooit voorbij te gaan.

twee ouwe vrouwen, vrienden praten met elkaar. ze kennen elkaar van vroeger van bij de politie ze praten over vroeger, maar ook over nu: motoren, wijven end rank. ze zijn dezelfde gebleven, ze lachen. ze hebben dit al eerder meegemaakt, toen het nog mannen waren.

dit is wat ze zijn, en in feite moeten zijn,
dit is wat ze kunnen,
dit is waar ze best in zijn,
samen lachen over
onzinnige dingen,
ONZIN DINGEN

ze hebben ook hun oude uniform terug aangetrokken.
daar zitten ze op een bankje,
de één voorovergebogen op het bankje, met een blauwe muts over z'n kale hoofd, - past goed bij z'n vergane uniform.

de ander tracht zichzelf nog een pose van vergane macho glorie te geven, - en weigert op het bankje te gaan neerzitten.
hij staat recht,
spreekt tegen z'n vriend,
hurkt net even,
om dan terug recht te staan,
loopt ijsberend rond het bankje,
en kijkt z'n vriend strak aan,
zich bewust van iedere beweging om hem heen, - net als vroeger.
klaar om toe te slaan,
HARD uit te halen

zorgeloos oppervlakkig kabbelt het gesprekje, - er komt geen vijand aan. Waarom meten zij zich deze pose aan?

jij bent de dokter, ik ben de patiënt, zeg jij tegen mij, maar ik ben dr. beat niet, en jij bent mijn patiënt niet,
ik laat je vrij.

me: (verschrikt) ik zie lichten op me af komen.
(nee, niet verschrikt, - versuf)
er zijn groene lichten,...

'woonservice - woonkrediet'

godverdomme!

(kijkt heel boos richting dr. beat)

't is niet dat ik...

't is kwestie van...

ook al...

hebt ge niet...

't is toch doorzichtig,

't is zoals ik het vroeg,

en ook weer niet,

och,... godverdomme,...

ver...

...

zeg, mr. beat, mag ik u iets vragen?

(stilte)

mijnheer beat,...

(stilte)

(en echo)

mijnheer,...

(en echo)

(slikt moeizaam)

('t blijft oorverdovend stil)

..., beat.

ik zie groene lichtjes, ik weet ook niet waarom, maar ik zie groene lichtjes,... ere zijn geen lichtjes genoeg, maar er zijn groene lichtjes, en er zijn ook nog andere lichtjes, en die zijn ook groen.

ik heb hier een foto bij van een vrouw, ik weet niet of jij haar ook kent, maar mij komt ze zo vertrouwd over. (haalt foto tevoorschijn, zwaait met de foto wat onhandig heen en weer.)

..., jij bent der. beat niet.

...

dat ene groene lichtje daar

...

(is net als jij,...)

(tegen zichzelf) waarom zijn mensen zo stil, en zitten ze voor zich uit te staren, alsof er geen ander gesprek mogelijk is.

(en natuurlijk stilte)

een man lacht om een vrouw te behagen,
'wat een onzin', *kraamt dat wijf uit*,
maar hij wil haar behagen.
waar moet ze zich mee?
zij moet zich met alles,
maar hij blijft lachen, om haar te behagen.
en ze wil alles van hem weten,
en hij zegt op alles 'ja',
en wil haar behagen,
en blijft lachen,
ook al behaagt hij haar niet.

'we kunnen misschien met ons twee...'

, maar zij zegt niets,
en hij ook niet, want hij
lacht alleen maar om haar te behagen,
ze maken geen plannen,
ze lachen alleen maar om elkaar
te behagen,
ze spreken niets af,
- ze vervelen zich nu al,
alleen maar lachen om elkaar
te behagen,
ze lachen ook met de andere,

met u en ik,
maar ze lachen niet echt,
ze knikken, en...

(dr. beat en me schieten in de lach)
beeld je in, een ruimte met
alleen maar mensen die van je
houden.

morgen rij ik met een auto
naar een vriend, die
ik in jaren niet gezien heb,
't is niet mijn auto,
maar wel mijn vriend,
niet ik rij,
maar wordt gereden,
ik neem al mijn vrienden mee,
zodat ze deze ene vriend
                    zouden ontmoeten,
want deze vriend is niet zomaar
                    mijn vriend,
hij is een mensen vriend,
en ik ben zijn vriend.

maar jij, dr. beat...
wanneer word jij mijn vriend? niet
wanneer kom jij naar me toe?
(ik laat je toe mijn vriend te zijn.)

wanneer ga jij met me mee?
je bent al wat ouder geworden,
ik zie het aan je handen,
maar ik herinner me nog hoe je daarnet voor mij stond, was, en voor
mij zal je altijd zo blijven. Het was een voorrecht jou zo te mogen
meemaken, toen je jong en dapper was, en ook al beven je handen nu,
dr. beat, en dwaalt je blik af, ik zie diezelfde blik in je ogen,
als ie zoekend mijn kant uit kijkt, in de hoop daar iemand te vinden
die zich jou nog herinnert. wat zei je daarnet tegen mij,... wat zei
jij daarnet...

dr. beat: euh...

me: jij zei iets daarnet. hoe noemde je mij daarnet

je zei iets

je zei iets

je zei het... niet.

- en de soep die ik bij je heb gegeten, was lekker, o zo lekker,
als ik m'n ogen sluit,
heb ik het gevoel dat je
    dicht bij me bent
    en jij niet alleen,
    maar ook al m'n vrienden,
    en vriendinnen,
            moeder,
            vader.

(dr. beat is stil gevallen)

    je bent er niet,
    maar ik zie je wel.
    je bent er niet,
    maar ik hoor je wel,
je bent er niet, dr. beat
maar ik voel je wel
heel dichtbij ... mij,
ergens binnenin,
    - daar zit jij,
met je stem,
en je gelach;
je gelach
    en een traan.

je bent er nu,
    ergens binnenin
diep in mij,
je rare lach,
    - dat geluid,
hoor ik nu
    iedere dag . in me

je bent er, dr. beat, of niet,
ook al ben je er niet?
kan je dat verstaan?
dat je er tegelijk wel en niet bent?
(dr. beat mompelt wat)

zoals daarnet, toen
je zei dat je er niet was.
weet je dat ik jouw stem herkende,
nog steeds kan horen,
je schreeuwt het me niet zomaar toe,
ik kan iedere letter voor apart horen,
woord
en je roept het me toe,
alsof je me ging vermoorden,
(glimlacht)
als je zo blijft STAAN, roepen,
van veel te dichtbij
in m'n oor.
dr. beat,... ik hou van je.

dr. beat: (stil) ik ben dr. beat niet.
me:..., en ook dat ben je.
jij bent alfa en omega, niet?
jij bent het zwijgen en de stilte, niet?
jij bent de kou door mij heen, nie?
jij bent van alles, en niets?

ik kan jou iedere dag in m'n oor horen praten, en nu ben je dr. beat
niet, maar wie ben je dan? als je dr. beat niet bent, wie ben je
dan? kijk me aan! (dr. beat kijkt op)
je zegt me niet, wie je bent, je mag ze allemaal zijn, je bent dr.
beat niet en je bent hem niet, of wel?

dit circus wordt alleen opgevoerd voor jou en mij, opdat we ons
zouden kunnen bezig houden, terugvinden, denk ik soms... want dan zie
ik de vogel hoog in de lucht fladderen stijgen opstijgen, waar
fladdert hij naartoe? hij weet het zelf niet. hij fladdert zoals ik,
... doelloos.

dr. beat is er niet,
zo schoon, nochtans.

(dr. beat kijkt *verlegen, beschaamd*,
vooral heel beschaamd weg)

tussen twee trommelslagen
paukenslagen door,
is er alleen mar stilte
heel veel stilte
gedaante

ik verander in van alles,
zoals ik van kleren alles verander, gedaante.

dr. beat, je bent er niet?
en ik verander van kleren gedaante
zoals ik van humeur alles gedaante verander;
word vogel,... of iets anders.

dr. beat, je bent er niet?
en zoals ik me nu voel,
draag ik helemaal nies.

luister,
ik kleed me langzaam uit,
kleed mij langzaam terug aan.

dr. beat: oh nee, kleed je terug uit aan aan uit

me: luister, ik kleed me langzaam terug aan uit
verder uit aan
aan uit aan
uit aan uit

daar in dat huis
ligt misschien wel iemand
te sterven

- en verander van gedaante,
(me kijkt om) kijk,
en blijft even staren, er komt een vrouwenlichaam maar ook een
mannenlichaam te voorschijn, we weten niet of het van me is.

- alleen een wit onderbroekje,
billen jong oud

vangt onze aandacht

- een oud vrouwenlichaam

of dat van een meisje we weten het niet.

of zijn dit de behaarde billen van een man,

ik verander zoals ik van huis verander, of van vorm, of van jou...

doet 't onderbroekje terug uit af

(lange stilte. dr. beat kijkt naar de grond)

dit is toch een consultatie

onderzoek me dan, dr. beat!

(stilte) en noem me een vogel,... *MAN VROUW*

... *en word kunstenaar*,... vind m'n naam,

... wie ben ik?

jij bent allang geen dr. meer, maar wel *en ook (n)iets anders.*

(dr. beat schrikt)

maar wat moet ik dan? (begint te huilen)

(*zoekt haastig z'n / haar kleren terug bijeen*)

(draait zich langzaam rond, een heel nerveus lachje

beweging

die maar blijft duren,

en nog draait ie rond;)

(terwijl ie langzaam rond draait met de kleren bijeen geraapt in de hand)

me: het is het geld wat de olie is tussen de levens die zich in deze huizen afspelen.

VOLSTREKT IEDERE DAG afspeelt.

het is de olie, die alles doet draaien,

die ervoor zorgt dat alles goed gaat

deze levens elkaar niet haten

BLIJF DRAAIEN

zolang loopt alles gesmeerd

en draaien de radertjes

rond,

zolang 't MAAR goed loopt

zwijg ik als vermoord,

zwijg 'k als vermoord.

- lijken zij elkaar verdoofd
te hebben, aan, uit, uit, aan
en beloven elkaar TROUW,
eeuwige trouw,
niets te vragen,
massa's gehoorzaamheid met een heel klein beetje lief.
als iemand wordt weg gestuurd
heb ik altijd de neiging om
te roepen, te gaan slapen, zegge: stop!!! (dr. beat lijkt weg te
willen vluchten)
ik zal dat wel betalen,

- dat zou ik het liefste doen,
maar ik zwijg,
en reken uit hoeveel me dat zou kosten.
nee, betaal jij maar, jonge schat,
ik voel me verloren, veel te vroeg bevroren,
ik weet niet waarheen op dit moment.
met m'n ogen toe kan ik je
zeggen hoeveel je dat gaar
kosten...

(dr. beat staat met z'n rug naar iedereen toe.
met z'n armen toe

benen ,
alsof ie ieder moment gearresteerd kan zal worden.

me: STOP! STOP! HOU daarmee op!
straks gaan ze nog denken dat ik je pijn wil doen,...
ik wilde je alleen maar...

- dat zijn geen poses
maar gevaarlijke situaties
waarin jij en ik zouden
kunnen belanden...
hou daar onmiddellijk mee op.
dit is geen spelletje van cowboy en/of indiaan
hou daarmee op!
ik verdraag je handen niet, daar
ik verdraag je voeten niet,
ongehoord,

zo ver uit elkaar,
wil je jezelf iets aan doen?
(en een vogel komt langzaam tevoorschijn.
het is geen echte vogel.
het is me.
die de houding van een vogel aanneemt)
als je iets wil doen,
doe dan zo.
(en me beweegt als een

zoenoffer
vogel, die gebonden
geofferd GAAT,
worden,
of nee, die vogel vliegt weg, hoog
boven ons in de lucht
boven de witte wolken,
drijft die vogel al
van ons weg

en zij neemt dr. beat met zich mee.

en dr. beat?

dr. beat laat zich gewillig meevoeren, weet niet wat hem overkomt.
het is waar, dit is dr. beat niet meer, maar een ander. - ik krijg
schrijfkramp! (noot van de schrijver) en hij/zij (me!) draait rond
hem, en tolt rond hem, en zij/hij (me!) neemt hem met zich mee..
steeds hoger, doller, driester, holler ook, tot beiden geen schaduw
meer achter laten, ik zie alleen twee silhouetten, gestalten,
rondraaien, een nooit aflatende dans, en zij staan stil, kijken
elkaar aan, kijken doorheen de wereld naar elkaar, het antwoord is
dat er geen antwoord is, zij zien niets, zelfs niet elkaar, zij
staren naar de overkant, - hebben nooit genoeg gehad, verdwalen nu
aan de zijkant, hebben geen verhaal, nooit een verhaal gehad, niet
nodig ook, overbodig, VERBODEN.

zie ze daar hoog in de lucht vliegen
zonder zomaar zorgen
zonder ooit zorgen
zonder weerom van dat

zonder bekommernissen
zonder overdaad

zie ze drijven op mijn laatste zucht, mijn wens komt uit, ik zie ze verdwijnen, de één weet niet van de ander, - dit is geen uitroep, 'kindje toch', zegt iemand! 'hou je zelf onder controle, en vind je evenwicht terug', - hoor ik een ander praten, of 'heb niet teveel zelfmedelijden, het zou je kunnen schaden!' of 'laat de andere maar praten, jij weet wat je moet doen: kop omlaag' er zijn nog zo'n gezegden, en sommigen worden tot spreekwoorden voor 't nageslacht, - om ze eronder te houden, - of wat had je gedacht? het antwoord is dat er geen antwoord is.

me: ik heb me vergist in jou!

dr. beat: ik ben niet bang,

me: ik denk dat ik 'nu' ga

dr. beat: ik ben niet bang.

(ze pakken elkaar vast, omklemmen elkaar nu pas stevig.)

me: ai,...

dr. beat: je doet me pijn.

me: jij ook.

dr. beat: heb geen kracht

me: hoe kan je me zover dragen, komen?

dr. beat: ..., verdwalen zal je bedoelen.

me: ik weet niet wat ik bedoel.

dr. beat: ik heb alleen een vermoeden

me: (doet een beweging) wat is dat?

dr. beat: zwaartekracht.

me: hebben ze iets gevonden?

dr. beat: ze zijn allemaal tezamen.

me: zijn ze ons op 't spoor?

dr. beat: we zijn ontsnapt?

me: hoe is dat in 't werk gegaan?

dr. beat: jij zei iets over 'schande'

me: ik sprak dat word nie uit.

dr. beat: en ik voegde eraan toe

me: ik denk dat ik het antwoord weet.... het antwoord is... (naar plan B van Gorki)

ze juichen samen.

dr ; beat & me: ... dat er geen antwoord is...

dr. beat: schat

me: ja, jongen.

dr. beat: je hoort me toch niet praten

me: wat jij zegt is van geen belang.

dr. beat: roep me dan!

me: dr. B!

dr. beat: roep me harder!

heb het lef

roep me harder!

me: dr. B !

B van BEATUS!

B van onnozel

B van imbéciel

B van you and me,

B van verdwaasde verstillling

van hou nu onmiddellijk op met me zo aan te staren

lachen,

te doen wat je doet,

of ik hou het niet langer uit.

ik krijg schrijfkramp!

nie van schrijven.

dr. b: schud je hand dan uit!

me: het probleem is dat ik geen hand meer heb.

kijk! (ze doet een beweging)

ze verdwijnen net als al de rest. (ze bewegen nog een been, en
daarna nog)

(zachtjes, wat weemoedig)

we verdwijnen.

dr. b: in feite zijn we er nooit geweest.

me: heb me lief.

dr. b: (zachter) ik kan jou niet lief hebben

me: heb me dan...

dr... b: lief?

me (knikt haastig van ja)

dr... b: 'k heb jou lief.

(ze verdwijnen haast)

me: weet je wat het probleem met jou is, je doet nooit wat je zegt, en ook omgekeerd heb ik jou nog nooit één ding horen zeggen, wat je daar hebt, - help ik krijg schrijfkrampe. het einde is nabij. (noot van de schrijver)

me: in feite zijn jou en mij totaal anders.

dr. beat: wil je me erbij?

me: en of ik dat wil,

(kust hem heel onhandig op de mond. ze hebben geen kleren meer aan, bevinden zich in een lichtbundel van doorschijnend wit licht, een aureool van wit licht rond hun tere lichamen.)

en hij/zij staat daar steeds meer wezenloos stil, in zijn breekbare armen. (ze zijn behaard, dat wel, die armen, wel)

me: (fluistert zachtjes) hou me nog even vast...

ik wil je hand in

die van de mijne

voelen,

en je geslacht

misschien ook

(gij nie?)

dr. b... : ben je bang?

me: (stellig): nee, ik ben niet bang

dr. b: hou je ferm!

knijp je tanden stevig op elkaar.

ik weet niet wat er gaat komen,

ik denk dat we doodgaan, hou je vast

- daar en daar,

en daar,

en nu zegt de schrijver

'k heb schrijfkrampe,

ik ben zeker dat hij ook

aan 't

verdwijnen is.

kijk naar de lichten

(de lichten doven zachtjes
heel zachtjes)
zo zachtjes dat
je 't eigenlijk
niet kan zien
maar 't is waar,
ze doven
makkelijk

dr. b: schud met je handen. 't is het enige wat je nog kan doen.
schud 't van je af! en dan komen we straks aan 't eind, en dan zal
jij er altijd bij zijn, en dan zal ik er altijd bij zijn, en dna zal
ik er altijd bij zijn, al dat zoeken is nu voorbij, we zijn er bij
om... (ze houden elkaar heel lief vast, hij beweegt z'n hand een
beetje) zij krijgt er kippenvel van, over haar schouder, blanke rug,
- of is die zwart? haar borstjes lichten langzaam op... tegen z'n
harige borstkas

me: zullen we nog 'n kindje maken?

d. b: kan dat

me: ik weet niet hoe dat moet, maar hou me gewoon zo'n beetje vast,
nu. je weet wat je moet doen...

d. b: (laat z'n hoofd langzaam in haar vel zakken, bijt haar in de
nek)

me: ik heb je altijd iets willen vertellen, ik weet nu hoe het moet,
ik heb nog maar zoveel en zoveel woorden over, er zijn geen woorden
voor nodig,

d. b: maar zeg het me toch maar.

me: d. b.

weet je waar dat voor staat?

d at jij het **b** ent !

d. b: geef me nog een slok...

(zij kussen elkaar)

't schijnt dat jouw
tepels gaan rechtop staan
als ik zo doe,...

me: ik heb jou nog zoveel te vertellen,

d. b: hou op!

(een aarzeling)

geruisloos

zij houdt hem vast,
en hij ademt moeilijk,
of is zij 't die 't moeilijk heeft.

Bij iedere beweging lijken zij meer met elkaar verbonden.
het is vreselijk afscheid te nemen, in deze barre tijden. ik had je
niet, maar straks ben je weg, ik had je daar, en nu hier, e zo, en
zo, en zo...maar zeg me niet, dat jij dat niet wist.

me: ik wil doodgaan!

... zo...

ik: hoe lang nog, even nog.

me: kijk daar niet naar. we hebben dat niet nodig, nee, zo geen tijd
nodig,...alleen maar doodgaan, en dit moment, voel je dit moment (ze
beweegt haastig, - hij ademt haastig) ik ga toch niet de hele tijd
zo zitten doen, om het nu op te geven. hier... (ze geeft hem een
kleuterzoen) (hij lacht)word je nu niet bang?

ik: ben nog nooit zo bang geweest? geef me je hand (ze legt die
tussen hem in) heel diep van je binnen kan je iets voelen. - dat heb
jij mij ooit gezegd, remember nog. dat ben jij. ik ben niet
vochtiger dan anders, maar jij hebt me zo gemaakt.

ik: stoute meid!

me: klein kind, zal je bedoelen! ik ben er één, en jij
vanzelfsprekend ook. (ze lachen ontzettend hard)

ik: ondeugend ding.

(en plots pakt hij haar ontzettend hard vast, dwingt naar voor. ze
valt, hij pakt stevig een hand, langs de binnenkant, zij lijkt te
genieten. zij staat met haar benen open, kont naar achter. hij
leunt op har, - waar hopen ze nog op? en als ze tenslotte vallen,
is alle elven uit hen.

ik: heb me pijn gedaan.

me: ik smeeek je.

ik: we halen het niet.

me: we moeten nog even.

ik: heb geen krachten meer.

me: je mag me pakken, vast pakken, hebben, verscheuren met je blik,...
maar laat me niet los.

ik: heb gen verstand van zo'n dingen.

me: waarom duurt het zo lang?
ik: dat is het nou net. ze willen dat 't pijn doet.
ik: doe me pijn,
pak me vast,
doe me pijn,
alle pijn van de wereld,
schenk ik je
vannacht.

me: ?
ik: kan niet meer.
me: heb me.
ik: ben bang.

ik: ook.
me: wat zullen ze met ons doen?
ik: weet het niet.
me: nog lang?

ik: hou me vast.
me:?

ik: heb me...
me: ?

ik: wil het nu!
me: ?

ik: ben bang,
o zo bang
me: ?

ik: wil niet gaan.
me: weet niet wat ik nu moet zeggen, te laat?

ik: dit duurt te lang.
me: ?

't is een

wie zegt dat?

't is...

gedaan?

zo lang bang
gang

me? ('t duizelt)

dr. beat: ?

(en na een lange stilte)

me: dr. beat, of hoe ik u ook moet noemen, hoe noem ik u...

ik hou van u,
d'r is geen ander woord
dat ik daarvoor kan gebruiken.
het is zo,
en het zal altijd zo zijn,
waarschijnlijk is het ook
altijd zo geweest,
want ik heb het gevoel
dat ik reeds zeer lang
geleden
steeds op zoek was
naar jou.

effe iets totaal anders,
ik heb zin om in jouw armen
te hangen, *dansen*
tussen jouw benen te dansen, *verdwijnen, zijn,*
daar te *sterven.*
op het ritme van de muziek *verdwijnen, verdunnen,*
- wat een *verschil* zou het uitmaken?
als ik nu val.
effe iets totaal anders, nu, *god*

ik heb zin om in jouw armen, gangen
te hangen,
te verdwijnen,
op te lossen - TOTAAL
verdwalen
daar dood te gaan, door te verwateren.
over te gaan naar wat anders,
- zou het wat uitmaken?

zeg, effe iets totaal anders nu,
maar toch steeds hetzelfde,
altijd wil ik in u verdwijnen
ik heb heimwee naar jouw hart,
dat kloppend dichtbij was.
waar 't mijne past
en mij vergeten doet
wie ik ben
was!

'k ben bang,
nooit gedacht dat 't zo simpel was.
doodgaan. bestaan.

